

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 19047

гр. София, 07.10.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в закрито заседание на 07.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

като разглежда дело номер **9764** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

като разглежда дело номер 9764 по описа за 2024 година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. В. Н. с постоянен адрес в [населено място], подадена чрез процесуалния представител адв. Г. М. от САК, срещу Заповед № 24-3794-000088/01.09.2024г., издадена от младши автоконтрольор РУ/ОП Банско при ОДМВР – Благоевград, с която е приложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б“ от Закона за движение по пътищата, а именно – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до решаване на въпроса с отговорността, но за не повече от 18 месеца.

В жалбата е направено особено искане за спиране на изпълнението на оспорената заповед с мотив за незаконосъобразност и немотивирано издаване. Твърди се, че изпълнението на заповедта не само би могло, но и причинява на жалбоподателката значителна или трудно поправима вреда, тъй като същата е незаконосъобразно лишена от правото да ползва притежавания от нея лек автомобил, което от своя страна ограничава упражняването на правото ѝ на собственост върху него в пълен обем.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с материалите по делото и доводите на жалбоподателя за спиране на изпълнението на оспорената заповед, намира искането за допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и в хода на оспорване на издадена заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по обжалване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на принудителни административни мерки (ПАМ) не спира изпълнението

им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на посочените в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на предполагаемите предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

В настоящия случай принудителната административна мярка е въз основа на АУАН, с който е установено, че е налице извършено нарушение на чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП – водачът управлява МПС, като при извършена проверка с Дрегер 7510, с ИН ARPL-0254 същият отчел положителен резултат от 0,87 промила алкохол в издишания от водача въздух. На водача е издаден талон за медицинско изследване. Видно от представения по делото протокол за химическа експертиза № 288/03.09.2024г. в кръвната проба, иззета от лицето И. Н. се доказва етилов алкохол, в количество 0,94%.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че акта ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. В жалбата липсват убедителни твърдения – за наличието на обстоятелства, обосноваващи спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед. Развитите в жалбата доводи, свързани с преценката за законосъобразност на издадената заповед, съдът следва да осъществи с акта си по същество. От друга страна твърдението за нарушаването на упражнението на право на собственост в пълен обем върху автомобила, не представлява такова, на което да се отдаде приоритет.

По изложените съображения съдът намира искането за неоснователно и като такова то следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на основание чл.166, ал.3 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на И. В. Н. за спиране изпълнението на Заповед № 24-3794-000088/01.09.2024г., издадена от младши автоконтрольор РУ/ОП Банско при ОДМВР – Благоевград, с която е приложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б” от Закона за движение по пътищата, а именно – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до

решаване на въпроса с отговорността, но за не повече от 18 месеца.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от получаването му.